

Cadena d'errors

Un relat de: [Unaquimera](#)

L'individu que trià la Carme com a víctima va cometre un primer error comprensible.

L'home cepat la seleccionà com a objectiu després d'observar la menuda figura femenina.

La seguí i, arribat a l'indret adient, intentà abocar-li tot el seu pes damunt.

Ella va realitzar una finta i esquivà el contacte; ell va perdre l'equilibri i caigué a terra pesadament. La Carme s'aprestà a immobilitzar el seu agressor.

Sense adonar-se amb qui se les havia, ell va tornar a equivocar-se.

De la màniga tragué una navalla. La Carme, genoll a terra, l'hi va agafar i retorçar el braç.

L'estrebada li hauria pogut dislocar l'extremitat, potser fins i tot trencar-li, però ella es va aturar a mig moviment; s'acontentà amb posar-li les manilles i donar-li mitja volta.

Llavors ell cometé el major error de la nit.

Amb desdeny, escopint les paraules, mormolà:

-Maleïda dona de merda!

I li llançà una sonora ensalivada.

La Carme, que fins ara s'havia contingut i havia actuat professionalment, com l'excel·lent agent de l'ordre que era, entrenada per aplicar el procediment correcte sense excedir-se, es va sentir més atacada personalment que abans, amb l'escomesa física.

Odiava els insults injustificats. També odiava les persones que escopien.

Apropant-se, trepitjà el peu del malfactor; desitjà augmentar la pressió fins assegurar-se que durant un bon temps aquell subjecte no empaitaria ningú, ni home ni dona.

I considerà mentalment l'opció de descarregar un cop que durant una bona temporada l'impedís escopir res, ni saliva ni insults.

Ella, però, no va errar-se.

El compadia.

Unaquimera